

О. І. Ханіна,
к. мед. н., докторант кафедри публічного управління та землеустрою,
Класичний приватний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8738-0805>

DOI: 10.32702/2306-6814.2023.24.188

СТАНОВЛЕННЯ ТА СКЛАДОВІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

О. Khanina,
PhD in Medical Sciences, Doctoral student of the Department
of Public Administration and Land Management, Classical private university

ESTABLISHMENT AND COMPONENTS OF STATE REGULATION OF VOLUNTEER ACTIVITIES IN UKRAINE

Запропоновано історично-еволюційний контекст розвитку волонтерської діяльності, складено хронологію основних подій в становленні системи державного регулювання волонтерської діяльності.

Визначено міжнародні інституційні основи волонтерського руху, що є двигуном розвитку механізмів державного регулювання волонтерської діяльності в Україні. Одним з фундаментальних міжнародних документів, є резолюція ООН від 19 грудня 2018 року "Волонтерство для Порядку денного сталого розвитку до 2030 року". ООН закликала уряди у партнерстві зі своїми установами, глобальне громадянське суспільство, громадські інститути різних країн, наукові кола створювати умови та сприятливе середовище для волонтерської діяльності та її учасників.

Доведено, що визначення об'єктів, суб'єктів, елементів та ознак державного регулювання волонтерської діяльності створюють основу для подальших теоретико-практичних досліджень волонтерської діяльності

It was determined that historical practices of philanthropy and patronage supported by the state are known in Ukraine. The process of formation of volunteer activity in the modern historical period is not long-term. This leads to the constant improvement of both the process of volunteering and the forms and methods of state regulation of volunteering. The state is not only the regulator of volunteer activity, but also its subject. Bodies of state administration and local self-government in accordance with current legislation may be recipients of volunteer assistance. We can trace the historical and evolutionary context of the development of volunteering based on the compilation of the chronology of the main events in the formation of the system of state regulation of volunteering.

The international institutional foundations of the volunteer movement are the driving force behind the development of mechanisms for state regulation of volunteer activities in Ukraine. One of the fundamental international documents, which we have already identified as one of the main stages of the development of the system of state regulation of volunteering, is the UN resolution of December 19, 2018 "Volunteering for the 2030 Sustainable Development Agenda." The UN called on governments in partnership with their institutions, global civil society, public institutions of various countries, and academia to create conditions and a favorable environment for volunteering and its participants.

Definition of objects, subjects, elements and signs of state regulation of volunteering activities create a basis for further theoretical and practical researches of volunteering activities. It is necessary to decide on certain mandatory attributes of the theoretical research of state management mechanisms. Such an attribute is the definition of functions of state regulation of volunteering and methods of state regulation of volunteering. On the basis of research conducted in this area, a system of components of state regulation of volunteering activity is proposed, which consists of objects, subjects, elements, signs, functions and methods. The article analyzes these components.

Ключові слова: становлення, державне регулювання, волонтерська діяльність, суб'єкти, об'єкти, елементи, ознаки, форми, методи.

Key words: formation, state regulation, volunteer activity, subjects, objects, elements, signs, forms, methods.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Формування механізмів державного регулювання волонтерською діяльністю відбувалося тривалий час. В Україні відомі історичні практики благодійництва та меценатства, що підтримувалися державою, однак, процес становлення волонтерської діяльності в сучасному історичному періоді становлення державності не є довготривалим. Це зумовлює постійне вдосконалення як самого процесу волонтерської діяльності, так і форм та методів державного регулювання волонтерством. Держава є не тільки регулятором волонтерської діяльності, але й його суб'єктом, тому що органи державного управління та місцевого самоврядування у відповідності до чинного законодавства можуть бути отримувачами волонтерської діяльності. Це зумовлює складність та багатовекторність поставленого нами завдання — надати характеристику процесу державного регулювання волонтерською діяльністю в сучасних реаліях розвитку України. Історично-еволюційний контекст розвитку волонтерської діяльності ми можемо прослідити, склавши хронології основних подій в становленні системи державного регулювання волонтерською діяльністю.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Питання становлення процесу волонтерської діяльності та визначення складових державного регулювання цим процесом досліджували окремі вітчизняні автори в своїх працях. До таких можна віднести наступні праці: Горінов П., Драпушко Р. "Волонтерська діяльність в Україні: соціально-правове дослідження" [1], Сірко В. С. "Поняття адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності в Україні" [2], Потапенко В., Двігун А. "Аналіз українського волонтерства на основі методології нових соціальних рухів" [4], Igor Sazonets, Oleh Vityanyuk, Olena Babiak, Olena Khanina, Petro Fesianov "Institutional tools for the development of volunteering" [7], Тесленко Т.В., Сазонець І.Л. "Феномен волонтерства в Україні та вплив на його розвиток міжнародних організацій" [8]. Ці та інші праці вітчизняних науковців достатньо мірою розкривають сутність та напрями розвитку волонтерської діяльності в Україні, однак процес становлення волонтерства та аналіз

складових його державного регулювання потребує додаткового теоретичного аналізу.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Недостатньо повне висвітлення у вітчизняній науковій літературі питань державного управління волонтерською діяльністю зумовило необхідність подальшого дослідження процесу становлення волонтерства та виявлення складових державного регулювання волонтерської діяльності, що і стало метою представленої статті.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

На основі систематизації аналітичного матеріалу, нами запропоновано основні етапи розвитку системи державного регулювання волонтерської діяльності в таблиці 1.

Таблиця 1. Основні етапи розвитку системи державного регулювання волонтерської діяльності

Дата	Подія
1863 р.	Виникнення волонтерського руху у світі, коли Анрі Дюнан ініціював створення Комітету захисту поранених, пізніше перейменованого в Червоний Хрест
17 грудня 1985 р.	Встановлений Міжнародний День волонтера - 5 грудня, який встановлено в ім'я економічного і соціального розвитку, проголошеного рішенням 40-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН
1987 р.	Створення першої сучасної волонтерської організації в Україні – «Молодіжний телефон довіри» в Одесі
14 вересня 1990 р.	У Парижі на XI Всесвітній конференції Міжнародної асоціації добровільних зусиль була прийнята Загальна декларація волонтерів, яка відбила основні цілі й принципи волонтерської діяльності
10 грудня 2003 р.	Прийнято Положення Кабінету міністрів України «Про волонтерську діяльність у сфері надання соціальних послуг»
2014 р.	Започатковано проект «Демократизація та права людини в Україні», який було спрямовано на розвиток волонтерського руху в Україні, що був реалізований під егідою Представництва Організації Об'єднаних Націй та Програмою «Волонтери ООН»
19 квітня 2011 р.	Було прийнято Закон України «Про волонтерську діяльність»
2 червня 2011 р.	Прийнято Закон України «Про безоплатну правову допомогу»
19 серпня 2015 р.	Прийнято Постанова Кабінету Міністрів України якою затверджено Порядок та умови одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) або інвалідності волонтера внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого під час надання волонтерської допомоги в районі проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, бойових дій та збройного конфлікту.
19 грудня 2018 р.	Прийняття Генеральною асамблеєю ООН резолюції «Волонтерство для Порядку денного сталого розвитку до 2030 року»
26 серпня 2020 р.	Кабінетом Міністрів України затверджено Положення про Національну соціальну службу України (Нацсоцслужбу)
31 травня 2022 р.	Прийнято цілу низку нормативно-правових актів, що регулюють проведення волонтерської діяльності. Це було зумовлено початком повномасштабних бойових дій на території України.

Джерело: складено автором.

Як можна побачити з таблиці, сучасний етап становлення волонтерської діяльності в світі практично співпадає зі становленням та розвитком волонтерського руху в Україні. Основні системоутворюючі документи регулювання волонтерської діяльності в світовій спільності було прийнято одночасно із становленням процесу волонтерства в Україні та становленням системи державного регулювання волонтерського руху.

Особливістю механізму державного регулювання волонтерської діяльності є активна безпосередня участь держави у волонтерському русі. П. Горінов, Р. Драпушко в монографії "Волонтерська діяльність в Україні: соціально-правове дослідження" визначають хто є суб'єктом волонтерської діяльності. До таких суб'єктів автори відносять:

держава — як ініціатор або організатор здійснення волонтерської діяльності (замовник волонтерських послуг) та/або як приймаюча сторона результатів волонтерства. Державні органи влади та органи місцевого самоврядування на основі нормативно-правової бази, що склалася в Україні та на основі реалізації міжнародних договорів в цій сфері приймають рішення, що стосуються організації роботи волонтерів на місцях та в масштабах всієї країни. Крім того, органи державної влади, органи місцевого самоврядування безпосередньо приймають та використовують волонтерську допомогу, яка стосується як матеріально-технічної допомоги, так і допомоги в сфері надання певних послуг, наприклад, психологічні консультації, юридична допомога, піклування про дітей, освіта та ін.;

юридичні особи (міжурядові, міжнародні неурядові організації, волонтерські об'єднання, асоціації, служби, центри), що, в свою чергу, утворюють різні структурні підрозділи для досягнення волонтерських цілей і завдань на місцях (група, команда, ініціатива тощо). Такі волонтерські об'єднання, міжнародні, національні організації щільно співпрацюють з органами державної влади та місцевого самоврядування. Ініціативи цих організацій, щодо розгортання таборів допомоги, використання приміщень під склади погоджуються та реалізуються за допомогою місцевих органів влади;

фізичні особи — волонтери, координатори волонтерської діяльності (директор, керівник, менеджер), групи (табору, команди), а також особи, яким безпосередньо надається волонтерська допомога. Такі суб'єкти волонтерської діяльності мають більшу свободу у напрямів визначення видів волонтерської допомоги в конкретному регіоні та для конкретних категорій населення, однак і вони отримують від органів державної влади інформаційну підтримку, допомогу адміністративно-управлінського апарату, т. в. Слід визначити, що особи, яким безпосередньо надається волонтерська допомога є окремими об'єктами волонтерської діяльності і не можуть бути порівнянні з волонтерами у силу характеру своєї участі у волонтерській діяльності тільки як споживача допомоги, а не її генератора та донора [1].

Ці суб'єкти волонтерської діяльності є учасниками цілісного механізму державного управління волонтерської діяльності. Механізм державного регулювання волонтерської діяльності базуються на багатьох складових. Сірко В.С. в дисертації "Адміністративно-правове забезпечення волонтерської діяльності в Україні" виз-

начає, що складовими елементами такого механізму є: норми права, що містяться у різних нормативно-правових актах, які регулюють волонтерську діяльність;

акти застосування правових норм; тлумачення адміністративних приписів у цій сфері як процес доведення та уточнення їх змісту;

адміністративно-правові відносини, які базуються на адміністративно-правових нормах та виникають і здійснюються на їх основі;

адміністративні процедури діяльності суб'єктів публічної адміністрації у сфері забезпечення волонтерської діяльності, наприклад, надання дозволу на пересування за межі України волонтерам;

контроль та нагляд за законністю волонтерської діяльності.

З точки зору застосування інституційних підходів та спираючись на дослідження вітчизняних науковців [2], можна додати такі елементи механізму державного регулювання волонтерської діяльності як:

усталені міжнародні правила та стандарти проведення волонтерської діяльності у відповідності до підписаних міжнародних угод та Загальної декларації волонтерів;

усталені міжнародні правила та стандарти проведення волонтерської діяльності міжнародними організаціями. Волонтерська діяльність починає свій історичний відлік від створення першої гуманітарної організації в сфері медичної допомоги — Червоного Хреста. На теперішній час не тільки Червоний Хрест, але й інші міжнародні організації більшою мірою медичного спрямування діяльності формують основи та політику волонтерської діяльності;

форми та практика, що сформувалася, діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування;

історичний контекст і традиції соціокультурного середовища реалізації механізмів державного регулювання волонтерською діяльністю.

Міжнародні інституційні основи волонтерського руху є двигуном розвитку механізмів державного регулювання волонтерської діяльності в Україні. Одним з фундаментальних міжнародних документів, який вже був нами визначений, як один з основних етапів розвитку системи державного регулювання волонтерської діяльності є резолюція ООН від 19 грудня 2018 року "Волонтерство для Порядку денного сталого розвитку до 2030 року". Ця резолюція визначила світову глобальну та національну необхідність інтенсифікації процесу публічного визнання волонтерської діяльності. Вона закликала сприяти розвитку волонтерській діяльності в усіх країнах світу й інтегрувати волонтерську діяльність у вже існуючі механізми благодійності та гуманітарної діяльності. ООН закликала уряди у партнерстві зі своїми установами, глобальне громадянське суспільство, громадські інститути різних країн, наукові кола створювати умови та сприятливе середовище для волонтерської діяльності та її учасників. П. Горінов, Р. Драпушко в монографії "Волонтерська діяльність в Україні: соціально-правове дослідження" визначили як головні рекомендації ООН для розвитку волонтерської діяльності національними урядами наступні:

уряди повинні інтегрувати волонтерство в національні стратегії, плани та політику розвитку;

усі держави-члени повинні включати інформацію про масштаби, внесок і вплив волонтерства в майбутні добровільні національні огляди Цілей сталого розвитку;

держави-члени, які можуть це зробити, повинні збільшити свої внески до Спеціального добровільного фонду волонтерів Організації Об'єднаних Націй.

Таким чином ООН в своїй Резолюції визначила для органів державного управління країн світу безпосередні форми та методи активізації волонтерської діяльності в національних соціально-економічних системах [1, с. 141—142].

Проаналізувавши елементи механізму державного регулювання волонтерської діяльності, склад його учасників та рекомендації ООН з розширення та активізації волонтерського руху в світі, є доцільним визначити ознаки адміністративно-правового регулювання волонтерської діяльності. Такі ознаки за думкою Сірко В.С. наступні [2]:

вплив органів державної влади на волонтерські організації та волонтерів. З точки зору науки про державне управління особливо цінною є ознака, яка визначає вплив держави на волонтерську діяльність. Твердження науковця, що вплив держави є ознакою волонтерської діяльності є для нас основою подальших досліджень та її теоретичною основою;

практичне втілення конституційно закріплених положень щодо права громадян на надання безоплатної допомоги суб'єктам, яким вона є необхідною. Конституція, як основа права держави гарантує громадянину широкий вибір прав і свобод. Розвиток волонтерської діяльності зумовлений Статтею 27 Конституції України, що гарантує невід'ємне право на життя для кожної людини, статтею 48 Конституції України, яка гарантує права на достатній життєвий рівень для громадянина та членів його сім'ї (включаючи харчування, одяг, житло), статтею 49 Конституції України, що забезпечує право на охорону здоров'я, медичну допомогу, гарантує санітарно-епідеміологічне благополуччя населення [3]. Ці права громадян зумовлюють необхідність використання волонтерства як додаткового інструменту їх забезпечення;

діяльність волонтерських організацій та окремих волонтерів виступають об'єктом регулювання. За думкою автора держава не тільки здійснює загальний вплив на волонтерську діяльність, але й безпосередньо регулює таку діяльність шляхом застосування законодавчих та нормативних актів, методів впливу органів влади та місцевого самоврядування, регламентації діяльності міжнародних організацій на території України, визначення пріоритетів волонтерства, тощо;

органи державної влади й місцевого самоврядування є суб'єктами, якими здійснюються забезпечення волонтерської діяльності. Органи державної влади та місцевого самоврядування на рівні держави та безпосередньо в регіонах визначають основні напрями роботи з волонтерами, створюють фінансові та організаційні умови для цієї роботи, допомагають розробити схеми допомоги для постраждалих, надають статус волонтера, укладають угоди, сплачують компенсації, що передбачені законодавством [2].

До перелічених ознак, волонтерського руху можна додати також мережевість. Суспільство волонтерів побудовано на нових постіндустріальних засадах, що потребує від держави нових форм державного регулювання ним. В. Потапенко, А. Двігун в роботі "Аналіз українського волонтерства на основі методології нових соціальних рухів" визначають мережевість ознакою волонтерської діяльності та стверджують, що волонтерство "на відміну від політичних партій та громадських організацій, ґрунтується на добровільних внесках громадян з долученням допомоги міжнародних організацій" [4].

Визначення суб'єктів, елементів та ознак державного регулювання волонтерської діяльності створюють основу для подальших теоретико-практичних досліджень волонтерської діяльності. Однак, для створення повного уявлення про механізми державного регулювання волонтерської діяльності необхідно визначитися також з окремими обов'язковими атрибутами теоретичного дослідження механізмів державного управління. В нашому випадку, таким атрибутом є визначення функцій державного регулювання волонтерської діяльності. Сірко В.С. виокремлює наступні функції:

Організаційна функція. Організаційна функція державного управління волонтерською діяльністю спрямована на створення умов для безпосереднього здійснення волонтерами операцій. Така функція регламентує їх діяльність, створює документообіг в їх діяльності, спрямовує на дотримання положень закону України "Про волонтерську діяльність" та ін.

Координаційна функція. Ця функція спрямована на поєднання інтересів, цілей та засобів досягнення цілей волонтерської діяльності. На державному рівні стратегічні цілі визначає Міністерство соціальної політики України, як головний орган, що координує волонтерську діяльність в Україні, а також такі органи державного управління як Міністерство охорони здоров'я, міністерство оборони України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій та ін. Координація відбувається на основі Законодавчої бази, що сформована у сфері волонтерської діяльності, а також Державної цільової соціальної програми "Молодь України" на 2021—2025 роки.

Функція державного контролю. Ця функція зумовлює контроль за якістю товарів та послуг, що є предметом волонтерської допомоги, наприклад терміни придатності їжі, висока якість фахівців, що надають консультативну, психологічну допомогу, здійснення волонтерських операцій у відповідності до законодавства, що існує. Крім того, органи державної влади здійснюють внутрішній контроль власних розпоряджень, наказів, інструкцій, положень, які вони приймають та затверджують в сфері волонтерської діяльності.

Регулятивна функція. Регуляторна функція держави реалізується в процесах створення, реєстрації, ліквідації суб'єктів волонтерської діяльності, наприклад, волонтерських організацій, залучення інших організацій у волонтерську діяльність, наприклад як спонсорів, для інформаційних компаній, оповіщення населення. Крім того, органи державної влади плідно співпрацюють як посередники між населенням та волонтерськими організаціями. Існує необхідність і координації діяльності волонтерів — фізичних осіб. Таким чином, в системі

Таблиця 2. Складові державного регулювання волонтерської діяльності в Україні

Складова державного регулювання	Характеристика складової державного регулювання
Суб'єкти	держава — як ініціатор або організатор здійснення волонтерської діяльності юридичні особи (міжурядові, міжнародні неурядові організації, волонтерські об'єднання, асоціації, служби, центри) фізичні особи — волонтери, координатори волонтерської діяльності
Об'єкти	окремі громадяни або категорії громадян, які потребують додаткової підтримки; організовані об'єкти - установи соціальної сфери (притулки, лікарні, хоспіси, дитячі будинки, школи і т. і.); об'єкти, пов'язані з іншими актуальними потребами місцевого співтовариства
Елементи	норми права, що містяться у різних нормативно-правових актах, які регулюють волонтерську діяльність; акти застосування правових норм; тлумачення адміністративних приписів у цій сфері як процес доведення та уточнення їх змісту; адміністративно-правові відносини, які базуються на адміністративно-правових нормах та виникають і здійснюються на їх основі; адміністративні процедури діяльності суб'єктів публічної адміністрації у сфері забезпечення волонтерської діяльності; контроль та нагляд за законністю волонтерської діяльності. усталені міжнародні правила та стандарти проведення волонтерської діяльності у відповідності до підписаних міжнародних угод та Загальної декларації волонтерів; усталені міжнародні правила та стандарти проведення волонтерської діяльності міжнародними організаціями; форми та практика, що сформувалася, діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування; історичний контекст і традиції соціокультурного середовища реалізації механізмів державного регулювання волонтерською діяльністю
Ознаки	вплив органів державної влади на волонтерські організації та волонтерів; практичне втілення конституційно закріплених положень щодо права громадян на надання безоплатної допомоги суб'єктам, яким вона є необхідною; діяльність волонтерських організацій та окремих волонтерів виступають об'єктом державного регулювання; органи державної влади й місцевого самоврядування є суб'єктами, якими здійснюються забезпечення волонтерської діяльності; мережівість в управлінні процесами
Форми державного регулювання	видання нормативно-правових актів. видання індивідуальних правових актів. укладення адміністративних договорів. укладення та ратифікація міжнародних договорів щодо співпраці та вивчення міжнародного досвіду волонтерської діяльності. вчинення інших юридично значущих дій на основі закону або на основі виданого підзаконного нормативно-правового акту управління.
Методи	сукупність способів, прийомів та засобів здійснення цілеспрямованого впливу державних органів (посадових осіб) та органів місцевого самоврядування на діяльність волонтерів та волонтерських організацій, організацій та установ, на підставі закріпленої за ними компетенції, у встановлених межах і відповідній формі

Джерело: розроблено автором на основі: [1, 2, 4, 5, 6].

суб'єктів волонтерської діяльності де співпрацюють волонтерські організації, волонтери-фізичні особи, приватні підприємці, комерційні структури, органи державної влади, останні виконують функції координаторів процесу волонтерства.

Також Сірко В.С. пропонує наступні форми державного регулювання волонтерської діяльності. До них автор відносить:

а) видання нормативно-правових актів. Нами вже були охарактеризовані основні нормативно правові акти, що регламентують проведення волонтерської діяльності в Україні. Основою для здійснення та розвитку волонтерської діяльності в Україні є, за нашою думкою, стаття 27 Конституції України, стаття 48 та стаття 49.

б) видання індивідуальних правових актів. Індивідуальні правові акти у волонтерській діяльності можуть стосуватися реєстрації волонтерських організацій або благодійних фондів, які збирають кошти для цих організацій, акти про припинення діяльності цих організацій, нагородження волонтерів та ін

в) укладення адміністративних договорів. В волонтерській діяльності до таких договорів необхідно відне-

сти договори про співпрацю між органами державної влади та волонтерськими організаціями, або укладання багатосторонніх договорів.

г) укладення та ратифікація міжнародних договорів щодо співпраці та вивчення міжнародного досвіду волонтерської діяльності. На державному рівні, як на рівні діяльності та співпраці органів місцевого самоврядування можуть укладатися відповідні договори, які стосуються як розвитку стратегічних напрямів волонтерства, так і безпосередньої співпраці у наданні волонтерами допомоги спільно з міжнародними інституціями, організаціями.

д) вчинення інших юридично значущих дій на основі закону або на основі виданого підзаконного нормативно-правового акту управління. Будь які дії органів державної влади, що впроваджуються у сфері волонтерської діяльності є формою державного регулювання. Такі дії можуть виконуватися тільки на основі законодавства, що існує та спрямовані на розвиток волонтерської діяльності [2].

Таким чином, на основі проведеного дослідження ми можемо надати цілісне уявлення про складові механізму державного регулювання волонтерської діяльності в Україні (таблиця 2).

ВИСНОВКИ

В Україні відомі історичні практики благодійництва та меценатства, що підтримувалися державою, однак, процес становлення волонтерської діяльності в сучасному історичному періоді становлення державності не є довготривалим. Це зумовлює постійне вдосконалення як самого процесу волонтерської діяльності, так і форм та методів державного регулювання волонтерством. Держава є не тільки регулятором волонтерської діяльності, але й його суб'єктом, тому що органи державного управління та місцевого самоврядування у відповідності до чинного законодавства можуть бути отримувачами волонтерської допомоги.

Міжнародні інституційні основи волонтерського руху є двигуном розвитку механізмів державного регулювання волонтерської діяльності в Україні. ООН закликала уряди у партнерстві зі своїми установами, глобальне громадянське суспільство, громадські інститути різних країн, наукові кола створювати умови та сприятливе середовище для волонтерської діяльності та її учасників.

Визначення об'єктів, суб'єктів, елементів та ознак державного регулювання волонтерської діяльності створюють основу для подальших теоретико-практичних досліджень волонтерської діяльності. Однак, для створення повного уявлення про механізми державного регулювання волонтерської діяльності необхідно визначитися також з окремими обов'язковими атрибутами теоретичного дослідження механізмів державного управління. В нашому випадку, таким атрибутом є визначення функцій державного регулювання волонтерською діяльністю та безпосередніх методів державного регулювання волонтерською діяльністю. На основі проведених досліджень в цій сфері нами запропоновано систему складових державного регулювання волонтерської діяльності, яка складається з об'єктів, суб'єктів, елементів, ознак, функцій та методів та проведено аналіз цих складових.

Література:

1. Горінов П., Драпушко Р. Волонтерська діяльність в Україні: соціально-правове дослідження: монографія Київ: Державний інститут сімейної та молодіжної політики, 2022. 240 с.
2. Сірко В. С. Поняття адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності в Україні. Правова просвіта. 2018. № 8. URL: <http://www.pravo.nauka.com.ua/?n=8&y=2018> (дата звернення: 12.06.2023 р.).
3. Конституція України : станом на 1 верес. 2016 р. / Верховна Рада України. Харків : Право, 2016. 82 с.
4. Потапенко В., Двігун А. Аналіз українського волонтерства на основі методології нових соціальних рухів. URL : https://niss.gov.ua/sites/default/files/2022-11/volonterstvo_01112022.pdf (дата звернення: 12.06.2023 р.).
5. Об'єкти і суб'єкти добровольчої діяльності. URL: http://ni.biz.ua/2/2_7/2_79006_ob-ekti-i-sub-ekti-dobrovolcheskoy-deyatelnosti.html (дата звернення: 12.06.2023 р.).

6. Ханіна О.І. Принципи та систематизація волонтерства і його вплив на функціонування держави в умовах воєнного стану. Інвестиції: практика та досвід. 2023. № 23. С. 138 — 144.

7. Igor Sazonets, Oleh Vivsyannyk, Olena Babiak, Olena Khanina, Petro Fesianov. (2023). Institutional tools for the development of volunteering. Revista Conhecimento & Diversidade. v. 15 n. 37. (Web of Science).

8. Тесленко Т.В., Сазонець І.Л. Феномен волонтерства в Україні та вплив на його розвиток міжнародних організацій. Теоретико-прикладні аспекти розвитку індустрії гостинності, туризму, виробництва в умовах міжнародної економічної інтеграції. матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 20 трав. 2021 р. Дніпро: ДГУ, 2021. С. 63—66.

References:

1. Horinov, P. and Drapushko, R. (2022), Volonters'ka diial'nist' v Ukraini: sotsial'no-pravove doslidzhennia [Volunteer activity in Ukraine: socio-legal study], Derzhavnyj instytut simejnoi ta molodizhnoi polityky, Kyiv, Ukraine.
2. Sirko, V.S. (2018), "Concept of administrative and legal supply of volunteer activity in Ukraine", Pravova prosvita, vol. 8, available at: <http://www.pravo.nauka.com.ua/?n=8&y=2018> (Accessed 12.06.2023).
3. Verkhovna Rada of Ukraine (1996), "The Constitution of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 12.06.2023).
4. Potapenko, V. and Dvighun, A. (2022), "Analysis of Ukrainian volunteering based on the methodology of new social movements", available at: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2022-11/volonterstvo_0111-2022.pdf (Accessed 12.06.2023).
5. ni.biz.ua (2023), "Objects and subjects of voluntary activity", available at: http://ni.biz.ua/2/2_7/2_79006_ob-ekti-i-sub-ekti-dobrovolcheskoy-deyatelnosti.html (Accessed 12.06.2023).
6. Khanina, O.I. (2023), "The principles and systematisation of volunteering and its impact on the functioning of the state under the conditions of marital state", Investysii: praktyka ta dosvid, vol. 23, pp. 138—144.
7. Sazonets, I. Vivsyannyk, O. Babiak, O. Khanina, O. and Fesianov, P. (2023), "Institutional tools for the development of volunteering", Revista Conhecimento & Diversidade, vol. 15, no. 37.
8. Teslenko, T.V. and Sazonets', I.L. (2021), "The phenomenon of volunteering in Ukraine and its influence on the development of international organizations", Teoretyko-prykladni aspekty rozvytku industrii hostynnosti, turyzmu, vyrobnytstva v umovakh mizhnarodnoi ekonomichnoi intehtatsii. materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii [Theoretical and applied aspects of the development of the hospitality industry, tourism, production in the conditions of international economic integration. Materials of the International Scientific and Practical Conference], DHU, Dnipro, Ukraine, pp. 63—66.

Стаття надійшла до редакції 11.12.2023 р.